

Warszawa, dnia 31.10.2016

ADWOKAT ROLAND SZYMCZYKIEWICZ
(adres w nagłówku)

ZWIĄZEK ZAWODOWY CELNICY PL
(do publicznego wykorzystania)

OPINIA PRAWNA NR 01/10/2016

I PRZEDMIOT OPINII: udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1) Czy zgodne z Konstytucją są projektowane przez ustawę z dnia 21 października 2016 roku przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (dalej w skrócie: ustawy wprowadzającej KAS) w zakresie w jakim:

a) przewidują brak określenia jakichkolwiek przesłanek prawnych pozwalających na nie przedstawienie propozycji dalszego pełnienia służby przez dotychczasowego funkcjonariusza Służby Celnej w Służbie Celno-Skarbowej?

b) przewidują możliwość tzw. „ucywilnienia” dotychczasowego funkcjonariusza Służby Celnej poprzez złożenie mu jedynie propozycji pracy zamiast propozycji pełnienia służby

c) przewidują w art. 172 ust. 1 i 4 brak możliwości przyznania świadczenia należnego według ustawy o Służbie Celnej (art. 163 ust. 1 w zw. z ust. 4) w związku z zniesieniem lub reorganizacją jednostki organizacyjnej dla funkcjonariuszy, którzy przyjmą propozycję pracy w KAS (i tym samym zostaną „ucywilnieni”)

2) W przypadku stwierdzenia niekonstytucyjności odnośnie w/w rozwiązań prawnych, proszę wskazać jakie mogą być skutki prawne ich wprowadzenia w życie w tej formie.

II TEZY OPINII (rozwinięte w uzasadnieniu – pkt. IV)

1) Wszystkie opisane w pkt. a-c rozwiązania prawne są NIEZGODNE z Konstytucją.

2) Przyjęcie każdego z w/w rozwiązań prawnych prowadzić będzie potencjalnie do stwierdzenia niezgodności z prawem przez Trybunał Konstytucyjny i **wiązać się będzie z kosztowną ponowną reorganizacją KAS** oraz wiąże się potencjalnie z prawdziwą (wielotysięczną) „lawiną” pozwów skrzywdzonych osób, a przez to **wiązać się będzie potencjalnie z co najmniej kilkudziesięciu milionami złotych straty Skarbu Państwa** związanych z wypłatą uwzględnionych przez sądy roszczeń odszkodowawczych, roszczeń o zapłatę etc. oraz zapłatą odpraw wraz z odsetkami

III TREŚĆ PRZEPISÓW USTAWY WPROWADZAJĄCYCH KAS

a) ODNOŚNIE DO PYTANIA PIERWSZEGO I DRUGIEGO:

Zgodnie z art. 167 ust. 7 ustawy wprowadzającej KAS dyrektor izby administracji skarbowej składa funkcjonariuszom w terminie do 31 maja 2017 r. pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Propozycja ta może zakładać kontynuację dotychczasowego statusu prawnego tj. pozostanie przez dotychczasowego funkcjonariusza Służby Celnej funkcjonariuszem Służby Celno-Skarbowej lub całkowitą i diametralną zmianę statusu prawnego dotychczasowego funkcjonariusza Służby Celnej poprzez przekształcenie jego podstawy zatrudnienia z administracyjno-prawnego na stosunek pracowniczy (zostanie on „zwykłym” pracownikiem). Innymi słowy dojdzie tu do sytuacji tzw. „ucywilnienia” czyli pozbawienia funkcjonariusza jego statusu i jego „zamianę” w pracownika zatrudnionego na zwykłą umowę o pracę.

Wskazać należy, iż przesłanki określone w art. 167 ust. 7 ustawy wprowadzającej KAS w istocie w żaden sposób nie definiują kiedy funkcjonariusz ma zostać „ucywilniony” tj. w jakiej sytuacji otrzyma propozycję pracy zamiast propozycji pełnienia służby.

Zgodnie z art. 172 ust.1 ustawy wprowadzającej KAS jeżeli pracownik bądź funkcjonariusz celny nie otrzyma do dnia 31 maja 2017r. propozycji pracy/pełnienia służby to jego stosunek wygaśnie z mocy prawa z dniem 31 sierpnia 2017r. Przepisy ustawy wprowadzającej KAS poza powyższym określeniem nie zawierają dosłownie żadnych prawnych przesłanek określających kiedy funkcjonariusz nie otrzyma propozycji pełnienia służby. Kwestia braku składania przez dyrektora izby administracji skarbowej propozycji dalszej służby lub pracy w ogóle nie jest w ustawie rozwinięta.

b) ODNOŚNIE PYTANIA TRZECIEGO

Przepis art. 172 ust 1 w zw. Z ust. 4 analizowanej ustawy zakładają wypłatę świadczeń przewidzianych w ustawie o Służbie Celnej dla osób zwalnianych z służby z powodu zniesienia lub reorganizacji jednostki organizacyjnej (art. 163 ust. 1 w zw. z ust. 4) w której funkcjonariusz służył w stosunku do:

- osób, które nie otrzymają w ogóle propozycji służby/pracy w KAS
- osób, które odmówią przyjęcia propozycji służby lub pracy

Wskazane świadczenie to odprawa w wysokości trzymiesięcznego uposażenia, która jest obliczana jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy, na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie Kodeksu pracy. Wysokość tej odprawy ulega zwiększeniu o 20 % miesięcznego uposażenia za każdy pełny rok pełnienia służby ponad 5 lat nieprzerwanej służby, nie więcej niż do wysokości sześciomiesięcznego uposażenia.

IV ANALIZA PRAWNA PRZESTAWIONYCH ZAGADNIENÍ

a) ODNOŚNIE DO PYTANIA PIERWSZEGO – PKT. A

Trybunał Konstytucyjny co do zasady zaakceptował w/w konstrukcję warunkowego wygaśnięcia stosunku pracy, to jednocześnie wskazał, iż powinna to być instytucja stosowana wyjątkowo (vide: wyrok TK z dnia 13.03.2000, sygn. K 1/99, OTK ZU nr 2/2000, poz. 59, wyrok TK z dnia 12 lipca 2011 roku, sygn. K 26/09).

Trybunał Konstytucyjny w swoich orzeczeniach **wyraźnie rozróżnił sytuację pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę oraz sytuację funkcjonariuszy publicznych (funkcjonariuszy służb mundurowych)** mianowanych do służby i pełniących ją na zasadzie administracyjno-prawnego stosunku mianowania. Różnica polega na tym, iż ustawodawcy została przyznana o wiele szersza swoboda decyzyjna w stosunku do pracowników niż w stosunku do funkcjonariuszy.

Powodem wskazanej różnicy jest to, iż funkcjonariusze służb mundurowych pełnią służbę na podstawie mianowania i jest to administracyjno-prawna podstawa ich zatrudnienia. Charakter stosunku administracyjnoprawnego cechuje się służbowym podporządkowaniem i niezbędną w służbie dyspozycyjnością funkcjonariusza. W orzecznictwie Sądów Administracyjnych wskazuje się, iż jest to stosunek w którym organ jednostronnie i władczo kształtuje sytuację prawną funkcjonariusza (vide: wyrok NSA z dnia 12 marca 2002, sygn. II SA 2154/01, wyrok NSA z dnia 1 lipca 2011 roku, sygnatura I OSK 199/11).

W konsekwencji powyższej okoliczności zarówno akt mianowania do służby, **jak i akt zwalnający ze służby należą do kategorii decyzji administracyjnej** (por. T. Kuczyński, Właściwość sądu administracyjnego w sprawach stosunków służbowych, Wrocław 2000, s. 17).

Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 9 czerwca 1998 r. stwierdził, że „**ustawa powinna również określić kryteria zwalniania ze służby** oraz procedurę podejmowania decyzji w tym zakresie, tak aby wykluczyć wszelką dowolność działania władz publicznych. Konieczne jest także stworzenie odpowiednich gwarancji praworządności decyzji dotyczących dostępu do służby publicznej, a więc przede wszystkim decyzji o przyjęciu lub odmowie przyjęcia do służby publicznej oraz zwolnieniu z tej służby” (K. 28/97, OTK ZU nr 4/1998, poz. 50).

KANCELARIA ADWOKACKA ADW. ROLAND SZYMCZYKIEWICZ

Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 20 kwietnia 2004 roku (sygn. K 45/02) wprost wskazał, iż Trybunał „*uważa za celowe stwierdzenie, że szczególne gwarancje stabilności stosunku służbowego funkcjonariuszy, idące znacznie dalej aniżeli reguły stabilizacji stosunku pracy(...)*”. Trybunał Konstytucyjny wskazał, iż wynika to z faktu iż wynika to z treści art. 60 Konstytucji albowiem „*tylko prawo formułujące w sposób precyzyjnie określony warunki ubiegania się o przyjęcie do służby, a przede wszystkim warunki jej pełnienia, pozwala ocenić, czy obywatele mają prawo dostępu do służby publicznej na jednakowych zasadach*”. Trybunał wskazał też w tym orzeczeniu, iż wskazane gwarancje pełnej przejrzystości i określoności warunków ubiegania się o przyjęcie do służby (jak i zwolnienia z niej) dają ochronę indywidualnym prawom funkcjonariusza i chronią go przed arbitralnymi decyzjami przełożonych oraz stanowią gwarancję politycznej neutralności i stabilności danej formacji mundurowej w której funkcjonariusz służy. Jak wskazał Trybunał takie prawo jest czynnikiem ograniczającym instrumentalne wykorzystywanie prawa do celów politycznych większości parlamentarnej.

Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie podkreślał też, iż funkcjonariusze służb mundurowych dla pełnej i fachowej realizacji ich zadań powinni pozostawać neutralnie politycznymi fachowcami i powinni pozostawać poza wszelkim wpływem polityków (vide: wyrok TK z dnia 12.12 2002, K 9/02, OTK ZU nr 7/A/2002, s. 1264). Temu mają właśnie służyć obiektywne przesłanki przyjęcia do służb (i odpowiednio również zwalniania z nich).

W wyroku z dnia 20 kwietnia 2004 roku (sygn. K 45/02) Trybunał Konstytucyjny uznał za niezgodne z Konstytucją (z art. 7 i 60 Konstytucji) zapisy art. 230 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 roku o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu w zakresie w jakim pozwalały wypowiedzieć funkcjonariuszowi stosunku służbowego. Przepisy ten wskazywał, iż Szefowie AW i ABW mieli podejmować decyzję o przedłożeniu propozycji pełnienia służby lub wypowiedzeniu stosunku służbowego przy uwzględnieniu kwalifikacji zawodowych funkcjonariusza, jego przydatności do służby w ABW albo AW, a także wysokości posiadanych limitów zatrudnienia i środków budżetowych oraz planowanej struktury organizacyjnej.

W ocenie Trybunału Konstytucyjnego, ustawodawca kształtując w art. 230 ust. 1 pkt 2 zasady doboru funkcjonariuszy, pozostawił Szefom Agencji nadmierny zakres swobody i uznaniowości, przez to że odwołał się do **kryteriów nieadekwatnych** w sytuacji, gdy wprowadzone zmiany w funkcjonowaniu służb specjalnych miały w istocie charakter organizacyjny, a nie strukturalny. Trybunał wskazał też, że przepis dopuszczający możliwość wypowiedzenia stosunku służbowego **na podstawie niedających się jednoznacznie zweryfikować kryteriów**, pozostaje w sprzeczności także z art. 60 Konstytucji

Powołując się na treść powyżej wskazanych orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego należy podkreślić, iż projekt ustawy o KAS **w ogóle nie zawiera żadnych przesłanek** złożenia funkcjonariuszowi propozycji dalszego pełnienia

KANCELARIA ADWOKACKA ADW. ROLAND SZYMCZYKIEWICZ

służby, propozycji pracy w KAS (a zatem tzw. „ucywilnienia”). Innymi słowy, w żaden sposób nie jest uregulowane to, kiedy funkcjonariuszowi nie proponuje się dalszej służby w ogóle, albo kiedy proponuje mu się pracę zamiast służby. **Powoduje to pełną i w żaden sposób nie dającą się skontrolować arbitralność decyzji, jej absolutną dowolność.** Rodzi to bardzo poważne możliwości wystąpienia nadużyć w sferze kadrowej KAS i przeprowadzenia swoistych „czystek” personalnych.

Wskazana treść przepisów należy poddać analizie zgodności z Konstytucją przez pryzmat trzech przepisów: art. 2, art. 7 i art. 60 Konstytucji.

Z wyrażonej w art. 2 Konstytucji zasady państwa prawnego wynika nakaz przestrzegania przez ustawodawcę zasad poprawnej legislacji. Nakaz ten jest funkcjonalnie związany z zasadami pewności i bezpieczeństwa prawnego oraz ochrony zaufania do państwa i prawa. Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie podkreślał w swoim orzecznictwie, iż powołane zasady mają szczególnie doniosłe znaczenie w sferze wolności i praw człowieka i obywatela. Jako naruszenie wymagań konstytucyjnych, Trybunał oceniał także niejasne i nieprecyzyjne formułowanie przepisu, które powoduje niepewność jego adresatów co do ich praw i obowiązków. Trybunał wskazywał wprost, iż niejasne sformułowanie przepisów nie może prowadzić do ukształtowania nadmiernej swobody organów przy ustalaniu w praktyce zakresu podmiotowego i przedmiotowego ograniczeń konstytucyjnych wolności i praw jednostki. Założenie to można określić ogólnie jako zasadę określoności ustawowej ingerencji w sferę konstytucyjnych wolności i praw jednostki. Kierując się tą zasadą Trybunał Konstytucyjny reprezentuje stanowisko, iż przekroczenie pewnego poziomu niejasności przepisów prawnych stanowić może samoistną przesłankę stwierdzenia ich niezgodności zarówno z przepisem wymagającym regulacji ustawowej określonej dziedziny (np. ograniczeń w korzystaniu z konstytucyjnych wolności i praw, art. 31 ust. 3 zdanie 1 Konstytucji), jak z wyrażoną w art. 2 Konstytucji zasadą państwa prawnego” (wyrok TK z 30 października 2001 r., K 33/00, OTK ZU nr 7/2001, s. 1105).

Wskazać należy zatem, iż z analizowane przepisy KAS są niezgodne z art. 2 Konstytucji.

Z kolei art. 7 Konstytucji stanowi, iż organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Przepis ten jest adresowany do organów władzy publicznej i jego znaczenie jest wyrażone literalnie wprost w treści tego przepisu – organy mogą podejmować działanie tylko wówczas gdy pozwala im na to określony przepis prawa i tylko w granicach określonych przez ten przepis, który powinien mieć rangę ustawową (vide: B. Rakoczy w: Bukowski Z., Czech E.K., Karpus K., Rakoczy B. „Prawo ochrony środowiska. Komentarz. „, kom. do art. 7 Konstytucji, LexisNexis 2013, dostępny w programie LEX, W. Skrzydło w: Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz” - kom. do art. 7 Konstytucji, dostępny w programie LEX).

Nawiązując do powyższego przepisu trzeba wskazać, iż skoro brak jest określonych ustawowo ram działania organów KAS w zakresie składania propozycji pracy dla funkcjonariuszy Służby Celnej (brak jest określonych przesłanek składania

takowej propozycji) oraz brak jest w ogóle określenia podstaw dopuszczających możliwość nie złożenia takiej propozycji, **to wskazany przepis art. 7 Konstytucji jest ewidentnie naruszony.**

Z kolei art. 60 Konstytucji zakłada, że obywatele polscy korzystający z pełni praw publicznych mają prawo dostępu do służby publicznej na jednakowych zasadach. Jak już było wskazywane w przedmiotowej opinii - Trybunał Konstytucyjny wskazał bezpośrednio, że prawo określające warunki ubiegania się o przyjęcia do służby, warunki jej pełnienia (a także zwolnienia z niej) muszą być precyzyjnie sformułowane bo tylko wówczas można ocenić, czy obywatele mają prawo dostępu do służby publicznej na jednakowych zasadach (vide: wyrok TK z dnia 20 kwietnia 2004 roku, sygn. K 45/02)

Zdaniem Trybunału Konstytucyjnego, aby ustawa pozostawała w zgodzie z art. 60 Konstytucji musi m.in. określać obiektywne kryteria doboru kandydatów do danej służby oraz regulować zasady i procedurę rekrutacji w taki sposób, aby zapewnić przestrzeganie zasady równości szans wszystkich kandydatów, bez jakiegokolwiek dyskryminacji i nieuzasadnionych ograniczeń (vide: wyrok TK z dnia 6 listopada 2012, sygn. SK 29/11, OTK-A 2012/10/120, Dz.U.2012/1260

Określoność prawa w zakresie dostępu do służby publicznej jest również usilnie podkreślana w literaturze, gdzie wskazuje się że wszelka dowolność i arbitralność w zatrudnianiu do służby publicznej nie powinna mieć miejsca (vide: J. Sułkowski, Uprawnienia Prezydenta do powoływania sędziów, Prz.Sejm.2008.4.47, teza nr 3 w LEX nr 91205/3)

W podanym kontekście zwraca uwagę fakt, iż omawiane przepisy KAS w ogóle nie określają zasad odmowy dostępu do tejże służby poprzez **brak konkretnego wskazania** kiedy funkcjonariusza w ogóle można nie przyjmować do nowej formacji poprzez brak złożenia mu propozycji dalszej pracy/służby. Okoliczność ta powoduje niezgodność analizowanych przepisów także z art. 60 Konstytucji.

Reasumując powyższe rozważania należy wskazać, iż brak określenia jakichkolwiek przesłanek prawnych pozwalających na nie przedstawienie propozycji dalszego pełnienia służby przez dotychczasowego funkcjonariusza Służby Celnej w Służbie Celno-Skarbowej **jest niezgodne z art. 2, 7 i 60 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.**

B) ODNOŚNIE DO PYTANIA PIERWSZEGO – PKT. B

Zgodnie z powyższymi wskazaniem stosunek służbowy funkcjonariuszy służb mundurowych to stosunek administracyjno-prawny. Jest to szczególny stosunek prawny nawiązywany pomiędzy organami państwa a danym funkcjonariuszem na podstawie mianowania, a jego potwierdzeniem są zawsze uroczyste przysięgi składane w wszystkich formacjach mundurowych.

Okoliczności mianowania do służby, tak jak i zwolnienia z służby zawsze muszą być ustawowo precyzyjnie określone, natomiast zarówno akt mianowania do służby, **jak i akt zwalniający ze służby należą do kategorii decyzji administracyjnej** (por. T. Kuczyński, Właściwość sądu administracyjnego w sprawach stosunków służbowych, Wrocław 2000, s. 17).

Należy podkreślić, iż otrzymanie przez funkcjonariusza wyłącznie propozycji pełnienia pracy jest w istocie aktem zwalniającym go ze służby, bo czy przyjmie on tę propozycję (i zostanie pracownikiem na umowę o pracę) czy też nie – skutek tego jest jeden: przestanie on być funkcjonariuszem, zniesiony zostanie formalno-prawna podstawa jego dotychczasowego zatrudnienia.

Wskazać należy, iż ustawa nie przewiduje możliwości odwołania się od braku złożenia propozycji pełnienia służby, nie jest to bowiem decyzja administracyjna. Samo w sobie jest to bardzo poważnym uchybieniem o charakterze konstytucyjnym bo pozbawia funkcjonariusza Konstytucyjnego prawa do sądu, prawa do obrony swoich racji. **To naruszenie art. 45 Konstytucji i art. 77 ust. 2 Konstytucji** zakazującego, aby ustawa zamykała komuś prawo sądowego dochodzenia swoich praw (vide: T. Liszcz, *Zasady zatrudniania urzędników skarbowych. Uwagi na tle projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej* w: *Nowoczesna Administracja Skarbowa* t. 3, Warszawa 2007, s. 192). Brak bowiem wskazania drogi sądowej dla danej istotnej decyzji stanowi w istocie decyzję ustawodawcy o pozbawieniu danej grupy osób prawa do sądu.

Naruszenie Konstytucji jest tym większe, że propozycja pełnienia pracy (która w istocie zwalnia daną osobę z służby) nie ma charakteru decyzji administracyjnej, a jak było wskazywane powyżej – **zwolnienie funkcjonariusza ze służby powinno następować wyłącznie w formie decyzji administracyjnej.**

Dodatkowo - zgodnie z wskazaniem zawartymi w analizie do pkt. A ustawy wprowadzającej KAS, ustawa ta nie zawiera żadnych przesłanek prawnych kiedy funkcjonariuszowi składa się propozycję pracy zamiast służby i to pomimo faktu, iż złożenie takiej propozycji oznacza de facto zwolnienie z służby.

Powyższa okoliczność powoduje proceduralną niezgodność z Konstytucją analizowanego przepisu z art 2, 7, 60 Konstytucji.

Trzeba tu też podkreślić, iż wygaśnięcie stosunku służbowego funkcjonariuszy spowoduje pozbawienie ich stopni oficerskich nadawanych im dożywotnio przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. To niebezpiecznie prawny precedens, jaki nigdy nie występował w historii Polski. Precedens taki godzi w podstawowe zasady demokratycznego państwa prawnego, a także obniża prestiż i rangę stopni nadawanych przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, podobnie jak wszystkich innych stopni służbowych, które są także nadawane dożywotnio.

Reasumując, analizowane przepisy są poważnie niezgodne z Konstytucją RP – z art. 2, 7, 45, 60, 77 ust. 2 Konstytucji. W swej treści łamią umowę społeczną zawieraną przez Państwo z funkcjonariuszami i przez to godzą w zaufanie Obywateli do Państwa, są niczym nieuzasadnionym ewenementem prawnym.

c) ODNOŚNIE DO PYTANIA PIERWSZEGO – PKT. C

Zgodnie z analizowaną ustawą odprawa wg ustawy o Służbie Celnej ma przysługiwać dla:

- osób, które nie otrzymają w ogóle propozycji służby/pracy w KAS
- osób, które odmówią przyjęcia propozycji służby lub pracy

W przepisie brak jest ewidentny wskazania funkcjonariuszy, którym złożono tylko propozycję pracy i którzy taką propozycję przyjmą tracąc w ten sposób status funkcjonariusza i podlegając procesowi tzw. „ucywilnienia”

Należy wskazać, iż w/w „ucywilniane” osoby łączy jedna bardzo istotna relewantna cecha prawna z osobami które propozycji służby/pracy w ogóle nie otrzymały lub jej nie przyjęły – tracą oni status funkcjonariuszy i rozwiązany jest łączący je z Państwem administracyjno-prawny stosunek nawiązany na podstawie mianowania. Co więcej, dzieje się tak właśnie w związku z „reorganizacją lub zniesieniem jednostki organizacyjnej” albowiem likwidacja całej formacji Służby Celnej jest niczym innym jak zniesieniem jednostki organizacyjnej w której dotychczas taki funkcjonariusz służył.

W związku z powyższym osoby „ucywilniane” znajdują się w tej samej sytuacji prawnej co pozostałe opisywane osoby. **Brak przyznania im prawa do odprawy to naruszenie Konstytucyjnej zasady równości (art. 32 ust. 1) oraz zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 2)**

ODNOŚNIE DO PYTANIA DRUGIEGO

Rażąca sprzeczność wszystkich analizowanych przepisów (określonych w pytaniu pierwszym opinii) powinna spowodować stwierdzenie ich niezgodności z Konstytucją przez Trybunał Konstytucyjny.

W zakresie innych skutków prawnych wprowadzenia w życie takich przepisów należy spodziewać się:

- wysoce prawdopodobna będzie konieczność ponownego przeprowadzenia procesu rekrutacji i tym samym konieczność dużej reorganizacji struktur KAS. Może

KANCELARIA ADWOKACKA ADW. ROLAND SZYMCZYKIEWICZ

to oznaczać ogromny chaos organizacyjny i być wysoce kosztowne (**należy założyć, że koszty takich zmian mogą wynosić miliony złotych**)

Dodatkowo powstanie problem tego, czy funkcjonariuszom „przywróconym” do służby po ponownej weryfikacji (złożeniu propozycji i jej przyjęciu) będą należne jakieś świadczenia wstecz za okres pozostawania (nie z swojej winy) poza służbą (wynagrodzenia, nagrody, ekwiwalenty urlopu i inne). **Koszty takich świadczeń mogą być liczone w milionach złotych.**

- tysiące pozwów przeciw Skarbowi Państwa o odszkodowanie za dyskryminację, za nierówne traktowanie za naruszenie ich dóbr osobistych, za ewentualnie powstały rozstrój zdrowia etc. **Potencjalne kwoty odszkodowań do wypłacenia mogą być liczone w milionach złotych.**

- tysiące pozwów o zapłatę odprawy wraz z odsetkami, które to roszczenia mogą łącznie wynosić co najmniej kilka-kilkanaście milionów złotych i które mają najwyższe szanse ich zasądzenia przez Sądy (co oznacza potężne wypłaty z środków Skarbu Państwa)

REASUMUJĄC POWYŻSZE WSZYSTKIE ROZWAŻANIA:

Opinia potwierdziła w pełni tezy opinii przedstawione na jej pierwszej stronie:

- Wszystkie opisane w pkt. a-c rozwiązania prawne są NIEZGODNE z Konstytucją i to z wieloma jej artykułami naraz (art. 2, 7, 45, 60, 77 ust.2)
- Wprowadzone rozwiązania prawne mogą mieć bardzo kosztowne (liczone w dziesiątkach lub setkach milionów złotych) reperkusje w postaci konieczności ponownej organizacji KAS (powtórzenia procesu rekrutacji), wypłaty odszkodowań za nierówne traktowanie, dyskryminację, naruszenie dóbr osobistych dla tysięcy osób skrzywdzonych przez ustawę, wypłaty należnych odpraw wraz z odsetkami

W związku z powyższym należy usilnie zalecić ustawodawcy (na tym etapie prac legislacyjnych - Senatowi) zmianę analizowanych rozwiązań.

Z wyrazami szacunku,

Adwokat Roland Szymczykiewicz

(podpis wyłącznie elektroniczny za zgodą Autora)